

PREEK DOOR DE WEEK

De biddende vrouw en man

5^e jaargang, nr. 17, week 18

3 mei - 8 mei 2010

Koning, luister naar mij!

“Mijn lief is van mij, en ik ben van hem.” (Hooglied 2:16)

“Ik ben van mijn lief, en hij is van mij.” (Hooglied 6:3)

Deze woorden zijn woorden van een mooi meisje uit Sulem. Zie je het grote verschil tussen de eerste tekst en de tweede? Tussen de twee uitspraken ligt een periode waarin het meisje gegroeid is, en tot het besef is gekomen dat haar relatie met haar geliefde anders is dan ze in eerste instantie dacht.

Het meisje is tot over haar oren verliefd op haar geliefde, de koning. Ze vertelt de meisjes van Jeruzalem dat hij van haar is. Ze wil hem bezitten. *“Ik grijp hem vast en laat hem niet meer los tot ik hem gebracht heb in mijn moeders huis.” (3:4b)*

De liefdesrelatie die in het Hooglied bezongen wordt, is ook een beeld van de liefde tussen God en ons. Toen we net tot geloof gekomen waren, waren we zo blij dat we Hem - en zijn liefde voor ons - gevonden hadden, dat we dachten dat we het middelpunt van de wereld waren. “De Koning houdt van ons!” Iets mooiers is toch niet denkbaar?

Maar wat we vervolgens moesten leren in het proces van geestelijke groei, is dat wij niet het middelpunt zijn, maar dat Hij het middelpunt is waar alles om draait. Wij zijn van Hem. Dat staat voorop. Hij is er niet in de eerste plaats voor ons.

Die omslag in ons denken kost soms tijd en moeite. Het is niet zo dat de Koning moet doen wat wij willen. We kunnen de Koning niet voor ons karretje spannen. Maar wij mogen Hem liefhebben, ons inspannen voor Hem, en wandelen op de weg die Hij voor ons heeft uitgestippeld. Die weg is altijd anders dan wij zelf bedacht of gewild hadden. Het is de weg van overgave.

Om over na te denken

Aan je gebeden kun je horen of jij in je geestelijk leven nog aan het begin van Hooglied bent of al aan het eind. En misschien zit je nog ergens midden in het proces van anders leren bidden.

Ben je bereid om - ook in je gebeden - je eigen karretje en je eigen spoor los te laten?

Gebed

Liefdevolle Koning, wij houden van U. Help ons te groeien in onze overgave aan U. Dank U wel, dat waar we ook zitten in het proces, U altijd van ons houdt en ons helpt te veranderen en te groeien in onze liefdesrelatie met U.

Van rups tot vlinder

*Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.
(2 Korintiërs 12:9a)*

Want kracht wordt zichtbaar in zwakheid. Hierbij moest ik denken aan het voorbeeld van de vlinder. Voordat een vlinder rondfladdert, is hij eerst rups geweest. En daar tussenin zit de rups een tijdje in een pop, een cocon. Terwijl de rups in de cocon zit, wordt het een vlinder. Als die metamorfose voltooid is, barst de pop open. Wanneer de vleugels uit de kreukels zijn en de vleugels goed doorbloed, dan vliegt de vlinder weg.

Als je als mens een vlinder helpt bij het proces om uit de cocon te komen, kan het zijn dat hij niet kan vliegen. Het proces ziet er misschien zielig en zwak uit, maar als de vlinder er uit is gekomen slaat hij krachtig zijn vleugels uit. En weg is hij. God heeft het zo gemaakt, dat iedere rups een vlinder kan worden. Als de rups het proces dat in de natuur is gelegd volgt, wordt door de zwakheid en kwetsbaarheid heen kracht zichtbaar.

Max Lucado heeft een mooi prentenboek gemaakt over dit proces, met als titel 'Krummel'. Krummel ziet alle dieren om zich heen mooi en nuttig zijn, en vraagt voortdurend aan God wat het doel is met zijn leven. Hij wil net zo zijn als de andere dieren. Totdat Krummel een vlinder wordt. Een ontzettend mooie vlinder. En dan beseft hij hoe bijzonder hij is, dat God een uniek plan heeft met zijn leven.

Vragen

Ben jij nog rups? Kijk je om je heen naar anderen? Ben je gericht op wat je graag zou willen? Ben je op zoek naar het doel van jouw leven?

Zit je in de cocon? Weet je dat er een ander doel is met je leven, zit je middenin een verandering? Is het leven soms moeilijk, pijnlijk?

Of ben je net vlinder geworden? Geniet je van de verandering die God je in je leven gaf? Weet je dat je bijzonder bent? Ben je zo geworden als je gevraagd, gebeden, gedacht had? Of is het anders geworden?

Gebed

Kracht wordt zichtbaar in zwakheid. Dank U wel voor beelden in de schepping, dat U laat zien dat zwakheid niet erg hoeft te zijn. Dat het zelfs tot mooie dingen kan leiden. Wilt U mij, door Uw Geest, leiden door dat proces van verandering heen? Ik geef me aan U over, zodat ik de vlinder kan worden zoals U mij heeft bedoeld. Amen.

Een man naar Gods hart

Eerlijk gezegd, heb ik me - tot nu toe - niet eerder bezig gehouden met de vraag of mannen anders zouden bidden dan vrouwen. Maar zondag dachten we rondom ons thema 'Iedereen kan bidden' na over mannen in gebed, en komende zondag zullen de vrouwen centraal staan. Het is waar dat 'wij vrouwen' anders denken, in een soort wirwar van draden en we schijnen beter te kunnen multitasken dan de heren. Maar toch, ik herken net zoveel in de bijdragen van Preek door de Week die door mannen zijn geschreven als in die van mijn soortgenoten. En - ik meen het - ik praat en werk liever met mannen. Ze zijn vaak doelgerichter en duidelijker in hun communicatie en daar hou ik wel van. Naar de kern!

Aan de andere kant vindt 'de man' - ik spreek over het algemeen - het moeilijker om zijn werkelijke gevoelens te tonen. Zijn mannen om die reden in hun gebeden geneigd om de zaak heen te draaien of durven ze zich aan God bloot te geven wanneer ze met Hem praten?

Toen ik de persoon David - een man naar Gods hart - eens beter bekeek, merkte ik dat hij weliswaar veel met God praat, maar tegelijkertijd de confrontatie met zijn zoon uit de weg gaat. Paulus schrijft in 2 Korintiërs onder andere dit: *'Ik wil worden beoordeeld op grond van wat men van mij hoort en ziet'* (vers 6). Het zou mooi zijn als we datgene wat zich in onze binnenkamer afspeelt en wat we aan God durven te vertellen, ook delen met (betrouwbare) mensen om ons heen, zodat zijn kracht in ons zichtbaar is. En ja, dat vraagt om kwetsbaarheid en dat is niet de makkelijkste weg. Hoe zou Petrus zich gevoeld hebben, nadat Hij Jezus heeft verloochend? Ik kan me er wel een voorstelling van maken. Maar Jezus komt ons tegemoet! Hij draait niet om onze fouten en tekortkomingen heen. Ze komen aan het licht. Maar in zijn genade vergeeft Hij ons. Omdat Hij van je houdt. Je bent zijn kind.

Om over na te denken

Wat leer jij van het gebed van Paulus in 2 Korintiërs 1-10?

Herken je iets in de persoon David?

Verstop je je net als Adam voor God als Hij vraagt: "Waar ben je?"

Schaam je je net als Petrus, maar durf je te geloven dat Jezus naar je toekomt en zegt: Mijn zoon, ik hou van je! Je bent mijn kind! Ik vergeef al je zonden, zodat je als vrij mens kunt leven en kunt delen in mijn liefde met de mensen die ik je gegeven heb.

Gebed

God, Vader, U noemt ons uw kinderen. En wat kunnen we puberen. Maar U geeft ons de ruimte om te strijden en steeds weer opnieuw keren we naar U terug. U bent onze Bron.

Knorretje en Teigetje...

Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemel-sferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend. (Efeziërs 1:3)

Om te verhinderen dat ik mezelf zou verheffen, werd mij een doorn in het vlees gestoken: ik word gekweld door een engel van satan. Ik heb de Heer driemaal gesmeekt mij van hem te bevrijden, maar Hij zei: "Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid." (2 Korintiërs 7-9)

Bijna iedereen kent Winnie the Pooh en zijn vrienden wel. 'Knorretje' is een van zijn vriendjes. Nu is het niet dit figuurtje, maar juist zijn naam die me deed stilstaan bij de *houding* die we in ons leven aannemen. In sommige families komt de trek van 'knorren' veel voor. Iedereen heeft zijn dag wel eens niet. En in een gezond gezin gun je elkaar ruimte om ook eens niet op je 'paasbest' te zijn.

Maar wat, als knorrigheid of andere negatieve omstandigheden ons als kind behoorlijk gevormd hebben? Hoe staan we dan ten opzichte van onszelf? Willen we nog wel een ommezwaai van een 'knorrend' naar een 'dankbaarder' persoon maken en kunnen we dat nog wel? Kunnen we zonder te verzanden in perfectionisme kijken naar wat God ons al gaf en hier dankbaar voor zijn? Er bestaan ook 'teigetjes' (het vrolijk rondstuitende figuurtje). Kunnen we hen ook zien als een stuk van 'Zijn genade' en zonder jaloezie genieten van wat zij ons indirect geven? En omgekeerd kunnen die 'teigetjes' ook dankbaar zijn dat zij voor de 'knorretjes' zo mogen zijn?

En wat als deze Bijbeltekst verder reikt? Als we kijken naar het echte lijden in de wereld, of, misschien nog benauwender, zelf concreet lijden of van heel dichtbij meemaken, wat doet deze tekst dan met ons?

Niet iedereen zal in staat blijken positief in het leven te staan of positief 'lijden' te verdragen. Toch mogen we bovenstaande teksten gebruiken om moed en kracht te vergaren en waar toepasselijk ons aan te scherpen, te groeien ook. God geeft ons talrijke zegeningen, maar gaf ook zelfs de apostel Paulus iets om 'bijgeschaafd' te worden. Misschien voelde Paulus dit zelfs als ondraaglijk, want hij smeekte erom verlost te worden. Paulus vond zichzelf ook zwak...

en GELUKKIG...mogen we dit ook zijn van Hem..., mogen we zoeken in zijn Woord naar moed en kracht ..., mogen we 'niet alles begrijpen'..., mogen we ook een tekst lezen als: *De Heer is mijn Herder, het ontbreekt mij aan niets (Psalm 23:1)* en hierop gewoon blind willen vertrouwen, dwars door alles heen, ... en berusten waar we kunnen ..., gaf Hij ons zijn genade, in en door zijn Woord, in en door zijn Zoon..., wil Hij ons met zijn genade *alles* geven!

Om over te denken

Zijn Woord...een leven lang...

Gebed

Uw genade is ons genoeg. Zo heeft U het geschapen. Dank U voor de momenten die wij nu soms al van uw eeuwigheid mogen zien... Amen.

Donderdag 6 mei 2010

Valt God tegen?

Volg de weg van Christus Jezus, nu u Hem als uw Heer aanvaard hebt. Blijf in Hem geworteld en gegrondvest, houd vast aan het geloof dat u geleerd is en wees vervuld van dankbaarheid. Wees op uw hoede en laat u niet meeslepen door holle en misleidende theorieën die op menselijke tradities zijn gebaseerd en zich richten op de machten van de wereld en niet op Christus. (Kolossenzen 2:6-8)

Ruzie, iedereen maakt wel eens ruzie. Een van de oorzaken kan zijn dat je verwachtingen niet waargemaakt worden. Als je niet voldoet aan verwachtingen kan dat spanningen geven.

Ook van God kunnen we verwachtingen hebben. Zelf vind ik het opvallend dat mensen die het minste met God lijken te hebben, de hoogste verwachtingen van Hem hebben: Hoe kan het dat God dit toestaat? Als God liefde is dan... Deze mensen weten precies wat God zou moeten doen. En daar zit het probleem.

Als je stukjes uit de Bijbel selecteert, in plaats van het geheel leest, kom je altijd klem te zitten. Ja, er staat in de Bijbel dat God liefde is. Er staat ook dat wij die liefde de rug toe hebben gekeerd. Niet God, de mens heeft gekozen voor de ellende waar we nu in zitten. God is liefde, de mens helaas vaak niet.

Maar ook mensen die de Bijbel goed kennen kunnen verwachtingen hebben: ik bid al zo lang... waarom gebeurt er niets?

Daarbij kun je de vraag stellen: wat verwachten we? Verwachten we dat God precies doet wat wij vragen? Wie is er dan God...?

Wat we wel van God mogen verwachten, is dat Hij er is en naar ons luistert. We mogen weten dat God ons gebed hoort. Hij heeft een plan dat goed is en Hij is genadig voor wie Hem zoeken en om vergeving vragen. Ook als we in moeilijke situaties zijn genade niet ervaren.

Uiteindelijk komt het neer op vertrouwen. Vertrouwen op het feit dat God genadig is. Het bewijs is Jezus, God die op aarde kwam om ons te redden. Door Hem mogen we weten dat het goed komt, op Gods tijdstip en plaats. Want Hij is God en wij mogen Hem dienen.

Vraag

Is je gebed geslaagd als je gehoord wordt, of is je gebed geslaagd als je verhoord wordt?

Beschermheer

*Hij laat mij rusten in groene weiden
en voert mij naar vredig water,
hij geeft mij nieuwe kracht
en leidt mij langs veilige paden
tot eer van zijn naam.
(Psalm 23:2-3)*

Deze psalm over de Heer die onze goede Herder is, hoort bij de bekendste en meest geliefde Bijbelgedeelten. Ook voor mensen die, zoals ik, opgegroeid zijn in een stedelijke omgeving, spreekt het beeld van een herder die over zijn kudde waakt tot de verbeelding.

Het is een idyllisch beeld... Groene weiden met mals gras, een kabbelende beek – een plek om tot rust te komen. We verlangen allemaal naar een veilige omgeving!

Maar het gedeelte over het donkere dal waar onze levensweg soms doorheen gaat heeft misschien nog wel meer mensen troost en bemoediging gegeven dan het dromerige beeld van groene weiden en vredig water: 'Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed.' (vers 4)

Gelukkig, we kennen die periodes van ontspanning, vrede en rust. Maar wie al wat langer met de herder op pad is, weet ook van de donkere dalen en gevaren. Wat maakt het een verschil uit dat we niet alleen door die moeilijke tijden heen hoeven te trekken! Wat is het fijn om deel te mogen zijn van een kudde, een groep medereizigers. En wat een geruststelling dat de goede Herder ons niet uit het oog verliest, al vrezen wij soms dat we alleen en onbeschermd zijn.

De goedheid van onze Heer spreekt uit deze mooie psalm. Zelfs ten overstaan van onze vijanden – de mensen die ons het geluk, geloof en leven misgunnen – toont God zijn goedheid. Hij zegent ons op tal van manieren. Sommige zegeningen merken we niet eens meer op, omdat ze zo 'gewoon' zijn geworden.

Om over na te denken

'Geluk en genade volgen mij alle dagen van mijn leven,' schrijft/zingt David in vers 6. Zelf wist hij heel goed wat het betekent om herder te zijn. Hij had gevochten met leeuwen en beren om zijn schapen te beschermen (1 Samuël 17:36). David wist dat God zelf zijn beschermerheer was. Durf jij daar ook op te vertrouwen?

Gebed

Dank U voor geluk en genade. Dank U voor zoveel goedheid in mijn leven en voor de bescherming die ik geniet – zelfs wanneer ik me daar niet bewust van ben.

De Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door Zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

De Meerkerk wil midden in de samenleving staan. Vanuit die positie wil zij bewust getuige zijn van Jezus Christus om mensen te helpen Jezus te vinden en Hem steeds meer te volgen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 09.00 en 11.30 uur. Nieuwkomers in de kerk kunnen zich opgeven voor een Introductiekring, maar wilt u eerst meer weten over het Evangelie, dan kunt u ook eerst vrijblijvend de Alpha-cursus volgen.

Adressen

Correspondentie:

Postbus 699
2130 AR Hoofddorp
bankrek.nr. 45.61.17.326

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515 Hoofddorp
Tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

IJweg 1100
2133 MH Hoofddorp
Tel: (023) 563 58 72

U kunt ook corresponderen via e-mail: info@meerkerk.nl
webadres: www.meerkerk.nl

De Diensten zijn regelmatig op zondag om 9.00 uur te beluisteren via Groot Nieuws Radio,
1008 AM